

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2278**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Zjednoczonych Emiratach Arabskich zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Zjednoczonych Emiratów Arabskich (dalej „ZEA”) gwarantują, że CCP mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby oni być narażeni w przypadku korzystania z usług CCP posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi ZEA w odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, składają się zarządzenia (dalej „zarządzenia”) wydane przez Urząd ds. Papierów Wartościowych i Towarów ZEA (Securities and Commodities Authority, dalej „SCA”). Wspomniane zarządzenia określają wymogi, które CCP muszą stale spełniać, aby móc świadczyć usługi rozliczeniowe w ZEA. Obejmują one decyzję nr 157/R z 2005 r., w której zdefiniowano agencję rozliczeniową, oraz decyzję zarządu SCA nr 11 z 2015 r., w której określono wymogi dotyczące CCP. CCP mający siedzibę w ZEA muszą uzyskać zezwolenie SCA.
- (6) SCA wydał zarządzenie (decyzja zarządu SCA nr 11 z 2015 r.) zobowiązujące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ZEA, do stosowania się do zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”) wydanych w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych ⁽²⁾ oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku.

- (7) Na podstawie tych zarządzeń CCP muszą przyjąć zasady i procedury wewnętrzne zapewniające zgodność z wszystkimi istotnymi wymogami i uwzględniające wszystkie istotne aspekty związane z ich funkcjami, w tym mechanizmy gwarantujące odpowiednie zarządzanie kredytami, płynnością i ryzykiem operacyjnym. Te zasady i procedury wewnętrzne muszą zostać zatwierdzone przez SCA. Ponadto wspomniane zasady i procedury wewnętrzne nie mogą zostać zmienione, jeżeli SCA sprzeciwi się planowanym zmianom. Zatwierdzeniu przez SCA podlegają również stosowane przez CCP metody obliczania zasobów finansowych oraz scenariusze testów warunków skrajnych.
- (8) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ZEA, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady zawarte w zarządzeniach, zwłaszcza w decyzji zarządu SCA nr 11 z 2015 r., wyznaczają wysokie standardy, których CCP muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w ZEA. Te zarządzenia stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów obowiązujących w ZEA. Wewnętrzne zasady i procedury CCP stanowią drugi poziom prawnie wiążących wymogów obowiązujących w ZEA. SCA ocenia zgodność CCP z zarządzeniami i PFMI. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stają się prawnie wiążące dla CCP po ich zatwierdzeniu przez SCA.
- (9) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do CCP, którzy mają siedzibę w ZEA, powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (10) Rynek finansowy, na którym CCP posiadający zezwolenie w ZEA prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w ZEA stanowiła mniej niż 1 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w CCP mających siedzibę w ZEA wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (11) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do CCP, którzy mają siedzibę w ZEA, można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelnego mające zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w ZEA, których uzupełnienie stanowią zasady i procedury wewnętrzne wdrażające PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w ZEA oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (12) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA gwarantują, że CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (13) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA dotyczące CCP posiadających zezwolenie w tym państwie muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (14) Nadzór nad CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ZEA, prowadzi SCA. SCA jest uprawniony do stałego monitorowania przestrzegania przez CCP prawnie wiążących wymogów, które mają do nich zastosowanie. W tym względzie SCA może żądać od CCP informacji, przeprowadzać kontrole na miejscu, wydawać polecenia usunięcia naruszeń lub potencjalnych naruszeń wymogów ostrożnościowych lub zaprzestania praktyk, które stoją w sprzeczności z prawidłowym funkcjonowaniem rynków finansowych, oraz nakazywać CCP wprowadzenie mechanizmów kontroli wewnętrznej lub środków kontroli ryzyka. SCA może również odwoływać członków kierownictwa, niektórych członków poszczególnych komisji oraz innych członków personelu CCP. Ponadto SCA

ma prawo cofnąć udzielone CCP zezwolenie. SCA może także podejmować działania dyscyplinarne wobec CCP oraz nakładać na nich grzywny za nieprzestrzeganie prawnie wiążących wymogów, które mają do nich zastosowanie.

- (15) Należy zatem stwierdzić, że CCP posiadający zezwolenie w ZEA podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (16) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (17) SCA może uznać CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwach trzecich, których rozwiązania prawne i nadzorcze wywierają skutki podobne do skutków, jakie mają rozwiązania prawne i nadzorcze obowiązujące w ZEA. Ponadto CCP z państw trzecich mogą zostać objęci skutecznym nadzorem zapewniającym zgodność z mającymi zastosowanie rozwiązaniami prawnymi i nadzorczymi. Warunkiem uznania CCP jest również zawarcie protokołu ustaleń między ZEA a właściwym organem nadzoru z państwa trzeciego, w którym siedzibę ma CCP ubiegający się o uznanie.
- (18) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (19) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące CCP mające zastosowanie w ZEA na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna, we współpracy z ESMA, w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących CCP w ZEA oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (20) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w ZEA do CCP posiadających zezwolenie w tym państwie nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylecia niniejszej decyzji.
- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze ZEA, na które składają się zarządzenia wydane przez Urząd ds. Papierów Wartościowych i Towarów ZEA (Securities and Commodities Authority, SCA), uzupełnione zasadami dotyczącymi infrastruktury rynku finansowego stosowanymi na mocy decyzji zarządu SCA nr 11 z 2015 r., i które mają zastosowanie do CCP posiadających zezwolenie w tym państwie, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący